

Δημήτρα Γεροντζή Μεμωσή 3 Περίσσι, 210-7552039/637792 2836

Θέμα: Κάθε άνθρωπος πρέπει να ζει με ασφάλεια στη δική του πατρίδα, να έχει το δικό του σπίτι, όπου θα ζει με τους γονείς και τα αγαπημένα του πρόσωπα, να χαιρέται ^{τα αγαθά} που προσφέρει ο σύγχρονος πολιτισμός και να τον σεβονται οι ανάνθρωποι του. Όλα αυτά δεν ισχύουν για τους πρόσφυγες. Οι συγκρούσεις και οι πόλεμοι τους αναγκάζουν, να αφήσουν την πατρίδα τους και όσους αγαπούν, για να σώσουν την ζωή τους. Κινηημένοι πολλές φορές και λόγω της καταγωγής τους, της φυλής τους της θρησκείας τους ή των ιδεών τους, αναζητούν άλλο ένα σπίτι και μια πατρίδα. Αν καταφέρουν να ξεφύγουν σε μια άλλη χώρα, συναντούν και εκεί μεγάλες δυσκολίες. Ποιος θα τους ανοίξει την πόρτα και θα τους δώσει δουλειά; Πώς θα τους καταλάβει όταν μιλούν άλλη γλώσσα; Θα ενδιαφερθεί το κράτος για τα προβλήματά τους; Γράψε τη γνώμη σου για τα προβλήματα των προσφύγων και τι πρέπει να γίνει για να λυθούν.

Γνωστό σε όλους μας είναι, πως οι άνθρωποι ανεξάρτητα από τα εξωτερικά χαρακτηριστικά και το φύλο τους έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις στην καθημερινή τους ζωή. Να ζουν στο σπίτι τους, να ζήνε ελεύθερα αυτά, που σκέφτονται, να κατοικούν στη δική τους πατρίδα χωρίς να νιώθουν ξένοι, αλλά και να χαιρόνται όλα αυτά, που τους προσφέρει η φύση.

Σε αυτή την κατηγορία ανθρώπων, όμως δυστυχώς δεν ανήκουν οι πρόσφυγες. Αυτοί εξαναγκάστηκαν να εκδιωχθούν από την πατρίδα τους, διότι ή γινόταν πόλεμος, με αποτέλεσμα να αφήσουν πίσω τους τους συγγενείς ή και τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Επίσης ήρθε, να εγκαταλείψουν τη χώρα, στην οποία ζούσαν, διότι υπήρχε μεγάλη φτώχεια, δυστυχία, κορεσμός εργαζομένων και πολλές άλλες αιτίες.

Στη συνέχεια στη χώρα, στην οποία πήγαιναν, προσπαθούσαν να βρουν δουλειά, για να βγάλουν ένα μικρό κερσοτάκο και να αρχίσουν μια νέα ζωή. Όμως ο ρατσισμός για αυτούς τους ανθρώπους κυριαρχεί παντού, με αποτέλεσμα να μην μπορούν, να πραγματοποιήσουν το όνειρό τους, είτε ερείδη το χρέος τους δεν ταυριάζει με του υπόλοιπών ανθρώπων, είτε ερείδη η γλώσσα τους δεν διευκολύνει την φιλία τους με τους υπόλοιπους. Ανέκαθεν στην ελληνική ιστορία προσήλθαν πολλές ομάδες

προσφύγων. Κυρίαρχη τους ήταν οι άνθρωποι, που ανήκαν στη Μικρασιατική Καταστροφή ή στον Ξεριζωμό των Ποντίων, που όλοι εμείς γνωρίζουμε. Οι πρόσφυγες λοιπόν αντιμετωπίζουν αντικειμενικά μεγαλύτερες δυσκολίες στην καθημερινότητά τους απ' όσα οι άλλοι άνθρωποι.

Αρκετοί απ' αυτούς μάλιστα νοικιάζουν οριζια με ένα πολύ μικρό ποσό ή άλλοι αγοράζουν. Παρ' όλα αυτά όμως τα οριζια δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της οικογένειάς τους και έχουν αρκετές κακοτεχνίες.

Αυτοί όμως δουλεύουν και προσπαθούν να τα βελτιώσουν, να τα φτιάξουν και να τα διακοσμήσουν, έτσι ώστε να ζουν σε ένα περιβάλλον, το οποίο τους αρμόζει κατάλληλα.

Επιπρόσθετα πολλά παιδιά προσφύγων αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα στο σχολείο. Εκεί δυσκολεύονται, να μιλήσουν με τους συμμαθητές τους και η πρόοδός τους στα μαθήματα υστερεί των υπαίθριων. Ταυτόχρονα τα άλλα τα παιδιά δεν τους συμπεριφέρονται και με τον καλύτερο τρόπο. Τα κορίτσια, είτε ερειδή δεν μιλούν σωστά τη γλώσσα τους, είτε ερειδή μπορεί, να έχουν διαφορετικά χρώμα από αυτούς και η άλλη εντοπίζεται. Όμως οι καρδούλες αυτών των παιδιών δεν αντέχουν του μεγάλου αυτού ρατσισμού. Ξεσηκούν στην οικογένειά τους και μετά δεν θέλουν, να προσέλθουν στο σχολείο, για να μάθουν γράμματα και να καλύτερεύσουν τη ζωή τους. Έτσι μετά επιλέγουν, να αρχίσουν, να δουλεύουν, με αποτέλεσμα να μην κάνουν φίλους, να μην παίζουν. Με λίγα λόγια να μην χαιρόνται την παιδική τους ηλικία και να νιώδουν αποκομμένοι από αυτή.

Ένα άλλο πρόβλημά τους είναι η εκμετάλλευση, που γίνεται σε αυτούς. Οι πρόσφυγες προσλαμβάνονται σε διάφορες δουλειές με πολύ μικρό μισθό, αρκεί μόνο, να μπορούν, να ικανοποιούν κάποιες από τις βασικές τους ανάγκες.

Όλες αυτές οι δυσκολίες, που αντιμετωπίζουν με την ταυτόχρονη έλλειψη της σωστής παιδείας και την αποξένωσή τους από την οικογένειά τους λόγω του μεγάλου εργασιακού ωραρίου, που απαιτείται, οδηγεί πολλά από τα άτομα αυτά σε επιλογές ζωής, που μπορεί, να είναι καταστροφικές για τους ίδιους. Είναι καθήκον, λοιπόν, όλων των πολιτών της χώρας, να δραστηριοποιηθούν, ώστε οι πρόσφυγες να ενταχθούν ομαλά στη χώρα υποδοχής τους.

Η οικογένεια προσαρτάει με κάθε τρόπο, να διδάξει τα παιδιά της, ώστε να αγαπήσει τους πρόσφυγες, να μην είναι ρατσιστές και να τους στηρίξουν με κάθε τρόπο στις δύσκολες στιγμές τους.

Το σχολείο επίσης είναι ένας τόπος, στον οποίο βρίσκονται πολλά παιδιά προσφύγων. Χρέος των δασκάλων είναι η δημιουργία κλίματος συμπεριφοράς μέσα στην τάξη ισότητας και αλληλεγγύης αναφορά στα παιδιά. Επίσης θα πρέπει να δημιουργηθούν τάξεις ένταξης προσφύγων και Διαπολιτισμικά Σχολεία ορέγεται, ώστε να καλύπτονται, οι ανάγκες όλων των παιδιών και η γνωριμία τους με τη ξένη γλώσσα να γίνεται πιο ομοιά.

Το κράτος θα πρέπει να συμβάλει με αποφασιστικότητα στο έργο της αντιμετώπισης των προβλημάτων των προσφύγων. Οφείλει να δημιουργήσει πολλούς οργανισμούς, για να τους στηρίξουν. Δύο από αυτούς είναι ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε) και η Υ.Α, που τους βοηθούν με κάθε δυνατό τρόπο. Παράλληλα μπορεί, να ενισχύσει τις επιχειρήσεις με ειδικά τμήματα προγράμματα από το ίδιο, ώστε να προσλαμβάνουν περισσότερους άνεργους πρόσφυγες. Πολλοί από αυτούς είναι ανασφάλιστοι λόγω των χαμηλών μισθών τους. Το κράτος λοιπόν θα πρέπει, να δημιουργήσει περισσότερους σταθμούς περίθαλψης προσφύγων δωρεάν. Έρχεται και οι τοπικές κοινωνίες μπορούν, να συνεισφέρουν στην επίλυση του προβλήματος. Πολλές εκκλησίες μαγειρεύουν, ρούχα, παπούτσια, τρόφιμα, φάρμακα κ.ά. και τα στέλνουν σε αυτούς για να τους βοηθήσουν.

Κατακλείδα των παραπάνω είναι, πως πρέπει, να βοηθήσουμε αυτούς τους ανθρώπους στις δυσκολίες τους με κάθε τρόπο. Διότι πρέπει, να κατανοήσουμε, πως όλοι εμείς οι άνθρωποι είμαστε κάτοικοι αυτού του πλανήτη και είμαστε ίδιοι ανεξάρτητα από το χρώμα και τη γλώσσα που μιλάει ο καθένας. Πρέπει, να είμαστε προσηνέστες σε αυτούς τους ανθρώπους. Να τους ανοίξουμε την αγάπη μας και να τους δείξουμε ποσο τους αγαπάμε, καθώς η ελληνική ιστορία έχει αναδείξει αξίες, όπως το Ξένο Δίκαιο έχει εξοικονομεί με την προσφυγιά, αφού οι Έλληνες ένωσαν έντονα, ορέγεται φάρμακός τον πόνου του ξεριζωμού.

